

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עוזי כהן

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ליאורה נהון

ב"כ הנאשם: עו"ד תומר בנישתי

הכרעת דין

כללי

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת הטרדה מינית והתנכלות לפי סעיפים 3(א)(5) ו-3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח-1998. על פי הנטען בכתב האישום, בתקופה הרלבנטית לאישום שירת הנאשם כרב סמל בכיר במשמר הגבול בתפקיד נגד משמעת והיה אחראי, במסגרת תפקידו, על נושא המשמעת בפלוגה. א', ילידת 1996, הייתה במועדים הרלבנטיים לאישום לוחמת מג"ב בשירות חובה, ובמהלך שירותה הצטרפה ליחידה שבה שירת הנאשם. כשהגיעה א' ליחידה פגש בה הנאשם, לקח אותה הצידה ואמר לה: "מה את עושה במג"ב, את צריכה לדגמן". באותו היום, בשעות הערב, שלח הנאשם לא' הודעה באמצעות היישומון "וואטסאפ" ובה כתב כי היא מזכירה לו את ה"אקסית" שלו, שהייתה טובה במיטה ותהה איך א' "במיטה". בין החודשים דצמבר 2017 לפברואר 2018, במועדים שאינם ידועים במדויק, נהג הנאשם לפנות אל א' באמצעות היישומון וכן באופן מילולי, פנים אל פנים, והציע לה הצעות חוזרות בעלות אופי מיני, הגם שא' הבהירה לו כי אינה מעוניינת בהצעותיו, ובין היתר כמפורט להלן: במועד שאינו ידוע בשעות הצהריים, בעת שא' שמרה בעמדת תצפית בבסיס, עלה הנאשם לעמדה, הביא לה כוס קפה ושאל אותה אם היא נפגעה ממנו. א' השיבה שהכל בסדר. בתגובה אמר לה הנאשם: "את רוצה או לא, את תמצצי לי." בנוסף, בעת ששהה בעמדה אמר לא' שהוא מקווה שהיא מוחקת שיחות, ש"לא יהיה בלאגן בטעות".

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

בהזדמנות נוספת כתב הנאשם לא' באמצעות היישומון, בין היתר: "מתי תמצצי כבר? ... אני מת לזה" וכן "את יפה, משדרת סקס". גם במקרים בהם הביעה א' את חוסר רצונה בהצעות מעין אלו, המשיך הנאשם בהצעותיו וכתב "בקיצור יש מצב? את מחרמנת אותי!!!" משהשיבה א' בשלילה כתב הנאשם: "חבל... רק פעם אחת וזהו... הייתי מוכן לעשות הרבה בשביל זה עיניין של כמה דקות" וכן "תמצצי אני יגמור וסבבה" (השגיאות במקור). בהזדמנות נוספת כתב הנאשם לא': "אין דבר שאני רוצה כרגע בחיים רק להרגיש אותך אבל את מאד קשה וקשה לי". כאשר השיבה לו א' כי הוא אינו לטעמה השיב לה הנאשם: "זה בסדר, אין בעיה, בשביל פעם אחת לא צריך טעם אבל סבבה".

2. בתשובתו לאישום הודה הנאשם בהיכרות עם א' על רקע שירותם באותה יחידה, אך כפר מכל וכל בשליחת הודעות למתלוננת או בקיום שיח בעל אופי מיני מסוג כלשהו עמה.

3. מטעם התביעה העידו א', המתלוננת, ט', חברתה ליחידה, ח', מי שהיה בן זוגה של המתלוננת במועדים הרלבנטיים לאישום, יאסר אסדי, מפקד היחידה שבה שירתו הנאשם וא' והחוקרים דיאנה שומסקי, שגבתה את הודעת הנאשם וביצעה פעולות חקירה נוספות ויניב גרינברג, חוקר מחשב מיומן, שפרק את מכשירי הטלפון של הנאשם והמתלוננת. כן הוגשו הודעות של הנאשם וממצאים מתוך פריקת מכשירי הטלפון בהם זכ"דים שנכתבו על ידי חוקר המחשב ותדפיסי צילומי מסך של הודעות ביישומון וואטסאפ, אשר נמסרו לחוקרי מח"ש בנסיבות שיפורטו בהמשך.

מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו והוגשו טופסי ההסכמה לחיפוש בחומרי מחשב שעליהם חתמה המתלוננת, התכתבות דואר אלקטרוני בין חוקר המחשב לחוקרת שומסקי ומזכר נוסף שכתבה החוקרת שומסקי.

הראיות

4. המתלוננת, א', תיארה בעדותה, כי לאחר שירות בפלוגת מג"ב אחרת, הוצבה ביחידה שבה שירת הנאשם. שבוע וחצי לאחר הצבתה ביחידה פגשה את הנאשם לראשונה בכניסה לבסיס, והוא הלך עמה הצידה ואמר שמבקש להכירה. הנאשם אמר לה שראה תמונות שלה באינסטגרם, שאל מה היא עושה במג"ב ואמר שהיא צריכה לדגמן. היא הודתה לו והלכה לחדרה. כעבור מספר דקות קיבלה ממנו הודעה בענייני חולין והוא אמר לה שאם היא צריכה משהו שתדבר איתו וכתב שהם יהיו ידידים. לאחר ששלח עוד כמה הודעות, כתב לה שהיא דומה לבת זוג קודמת שלו ש"הייתה טובה במיטה" וכן כתב שמעניין איך היא, המתלוננת, "במיטה". המתלוננת הוסיפה כי הנאשם ביקש ממנה חברות באינסטגרם ובפייסבוק והיא אישרה אותו כי הוא הרס"ר. כעבור מספר ימים ביקשה ממנו ארון לחדרה והוא הביא לה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

ארון לחדר, ואחר כך כתב לה "סידרתי לך ארון, מתי תסדרי לי מה שאני רוצה" וכן כתב לה שתמצוץ לו על זה שהביא לה ארון. היא אמרה לו שוב ושוב שזה לא מתאים, וכי יש לה חבר והנאשם אינו "הטעם שלה". הנאשם אמר לה שבשביל פעם אחת לא צריך טעם וכי הוא "רק רוצה לגמור" וכן השיב לה "תמצצי לי" ודברים בנוסח דומה. לדבריה, הנאשם המשיך וכתב לה "עומד לי הזין", ביקש שתשלח לו תמונת עירום שלה והבטיח לשלם לה 200 ₪ בעבורה והיא סירבה ואמרה לו שדבריו אינם הולמים וביקשה ממנו לחדול מהם. א' הוסיפה כי באחת הפעמים שבהם שמרה בתצפית על הבסיס, הגיע הנאשם למקום התצפית ולאחר שיח ביניהם אמר לה "אם את רוצה או לא תמצצי לי", ובהזדמנות אחרת, כשעמדה בשער הש"ג, הוא יצא מהמשרד של המ"פ ואמר לה "מה קורה כלבה מסריחה התגעגעת אליי". לדבריה, היו כחמש או שש התכתבויות שבהן פנה אליה הנאשם בתוכן מיני ובכולן היא הביעה את מורת רוחה מהשיח. בפעם השנייה או השלישית שהנאשם פנה אליה בהודעות היא סיפרה על כך לחברתה לבסיס, ט', והראתה לה כמה הודעות. לאחר כחודש החליטה לספר על כך לח', בן זוגה באותה עת, שהיה גם הוא חייל בבסיס והוא ביקש ממנה לצלם מסך של ההתכתבויות ולשלוח לו. באותו הערב הנאשם כתב לה שוב והיא עשתה שישה צילומי מסך ושלחה לבן זוגה, אשר נשבע לה שהדברים יישארו ביניהם ולא יועברו הלאה. כעבור כשבועיים התקשר אליה המ"פ בשעה 7:00 וביקש שתגיע למשרדו. כשנכנסה למשרד שאל אותה המ"פ מה קורה עם הנאשם והיא נאלמה שכן לא רצתה שהדברים יודעו ולא רצתה להתלונן עליו. היא אמרה למ"פ שהכל בסדר ואין כלום, אך המ"פ אמר לה שראה בטעות את ההתכתבות בינה לבין הנאשם בטלפון של הנאשם, הדבר הטריד את מנוחתו והוא מבקש לדעת מה קרה. לאחר כמה דקות היא סיפרה למפקד את הכל, והמפקד אמר לה שתיקח את דבריה ותלך הביתה והבטיח כי הנושא יישאר ביניהם ולא יעבור הלאה. כשהגיעה לביתה המ"פ התקשר וביקש ממנה להגיע למח"ש וכך היא הבינה שלמרות הבטחתו הוא חשף את הדברים.

המתלוננת הבהירה כי לא חסמה את הנאשם ולא הרשתה לעצמה שלא לענות לו, שכן הוא היה רס"ר הבסיס, חלק מתנאי השירות שלה היה תלוי בו ולכן היא לא רצתה להעכיר את מערכת היחסים ביניהם. מסיבה זו גם לא חשה בנח לספר ולהתלונן על מעשיו, אך הוסיפה כי אין זה מטבעה להתלונן. לדבריה, לא שמרה בטלפון את ההתכתבויות ביניהם כי הוא נהג לומר לה שהוא מקווה שהיא מוחקת את השיחות כדי שלא יהיו בעיות והיא עשתה כדבריו, אך שלחה את צילומי המסך לבן הזוג שלה, אשר מאוחר יותר, לאחר שנפתחה החקירה, שלח אותם אליה בחזרה.

המתלוננת אישרה כי צילומי המסך שסומנו ת/2 ות/3 הם צילומי מסך של הודעות ששלח לה הנאשם, ואמרה שרק את שני הצילומים שסומנו ת/3 שלח בן הזוג שלה, ח', למפקד.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

5. ט' חברתה של המתלוננת, אשר שירתה לצידה באותו בסיס, לא זכרה הרבה מתוך האירועים, אך זכרה כי ראתה בזמן אמת התכתבויות בטלפון של המתלוננת עם אדם בשמו של הנאשם והתכתבויות היו בעלות אופי מיני והותירו אותה המומה. ט' לא זכרה את התוכן המדויק של ההתכתבויות.

6. ח', שהיה שוטר בבסיס ובן הזוג של המתלוננת בזמן קרות האירועים, תיאר כי באחד הימים המתלוננת שיתפה אותו, לאחר היסוסים והתלבטויות, בכך שהנאשם מתכתב איתה ומבקש ממנה שתשלח לו תמונות שלה. הוא הסתכל על ההתכתבויות ואמר למתלוננת שהוא חייב לחשוף את הדברים אך היא ביקשה ממנו שלא יגלה לאיש. כעבור כמה ימים סיפרה לו המתלוננת שוב שהנאשם מטריד אותה בהודעות והיא מנסה להדוף אותה, אך שבה ודרשה ממנו שלא לחשוף את הדברים בפני איש. כעבור כשבוע הוא לא הצליח להתאפק עוד, ניגש למ"פ וסיפר לו על הדברים. המ"פ התרעם על כך שח' המתין עד לחשיפת הדברים, והוא הסביר שזה היה רצונה של המתלוננת. בנוסף הוא העביר למ"פ צילומי מסך והמ"פ אמר לו למחוק אותם ולא לומר דבר לאיש כי הוא עצמו יטפל בעניין.

7. יאסר אסדי, מפקד היחידה שבה שירתו הנאשם והמתלוננת תיאר בעדותו כי ח' ניגש אליו וסיפר לו שהנאשם מטריד את המתלוננת בהודעות מסרונים. הוא ביקש לקבל את ההודעות והזמין את המתלוננת, שאותה הגדיר כ"שוטרת שקטה", לשיחה. היא חששה להגיש תלונה והוא הבטיח לה שהדברים שתאמר לא יודעו, אך מתוך חובתו כמפקד היחידה דיווח על כך למפקד המרחב. לדבריו, המתלוננת סיפרה לו שהנאשם מטריד אותה בהודעות כתובות ואף הגיע אליה לעמדה. הוא ביקש לקבל את ההודעות והיא אמרה ששמרה אותן על מחשב בביתה ועל כן שוחררה באותו היום לביתה כדי לשלוח לו את ההודעות. הוא קיבל את ההודעות גם מהמתלוננת וגם מח'. יאסר לא זכר את תוכן ההודעות, אך זכר שהיו בהן תכנים מיניים, והוא העביר את ההודעות שקיבל מח' ומהמתלוננת למח"ש ולקב"נית היחידה.

יאסר תיאר כי משרדו של הנאשם היה, ככלל, פתוח בשעות שבהן הוא נמצא בבסיס, וכי המפתח למשרד היה בידי הנאשם. ביום עיכובו של הנאשם בבסיס על ידי חוקרי מח"ש, ביקשו החוקרים את הטלפון הנייד שלו. הנאשם אמר שהטלפון שלו בהטענה במשרד. העד תיאר כי ניגש יחד עם הנאשם ועם חוקרי מח"ש למשרדו של הנאשם, ולא זכר האם הדלת הייתה פתוחה או נעולה. יאסר אישר, לאחר שזכרוננו רוען מההודעה שמסר, כי במח"ש טען שבאותו היום דלת המשרד של הנאשם הייתה נעולה, וכי באופן עקרוני משרדו של הנאשם לא היה נותר פתוח ללא מפתח או פיקוח ובקרה של הנאשם על המשרד. בהמשך הבהיר כי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

אמר את הדברים על בסיס נוהלי הבסיס ולא על רקע בדיקה שערך בעצמו במשרדו של הנאשם.

בחקירתו הנגדית אישר יאסר כי לאחר חשיפת ההטרדה של המתלוננת על ידי הנאשם, נודע לו כי ח' והמתלוננת מקיימים קשר זוגי בניגוד לנוהלי שילוב ראוי במשטרה, ועל כן, לאחר חשיפת האירוע, המתלוננת הוצאה לחופשה ולא שבה ליחידה.

8. פריקת הטלפונים של א'- יניב גרינברג, חוקר מחשב במח"ש תיאר כי קיבל מהמתלוננת את מכשיר הטלפון שלה, ולאחר שסירבה תחילה לפריקתו, מחשש לזליגה של תכנים אינטימיים, הסכימה לכך לבסוף. לאחר שהמכשיר שמסרה לו נפרק, התברר שהתכנים שאלהם התייחסה בהודעתה לא נמצאים, כי המכשיר היה חדש, אך נמצאו בו שישה צילומי מסך שהוא הדפיס באופן ידני, בשל תקלה שלא אפשרה לו להעתיקם בצורה דיגיטלית והוא סימן אותם בסימון י.ג. 1.14.2.18. העד תיאר כי המסמכים בת/2 הם ששת צילומי המסך שהודפסו. בנוסף הועמד לבדיקה מכשיר טלפון ישן של המתלוננת, אשר המתלוננת מסרה לו שהוא עבר פרמוט מספר פעמים לאחר שנמסר לאחותה הצעירה, ופריקתו העלתה שהוא מכיל מעט מאוד תכנים שמלמדים כי המכשיר היה בשימוש של נערה בשם ס', ולא אותרו בו תכנים העשויים להיות קשורים לחקירה.

החוקר הסביר כי בפעולות הפריקה והשחזור של מכשירי טלפון אין שום דרך לדעת מה היקף התכנים שלא שוחזרו, והבהיר כי יכולות להיות לכך מספר סיבות ובהן, בין היתר, שההתכתבות לא נעשתה מהמכשיר, שהתכנים נמחקו ועבר די זמן שבו הם "נדרסו" על ידי תכנים אחרים ועוד. העד הבהיר שלצורך חקירת הטלפונים עשה שימוש באמצעים הטובים ביותר שעמדו לרשותו באותה העת, וכי לא תמיד ניתן לדעת מה הסיבה בשלה תכנים מסוימים אינם נמצאים בפריקה של מכשיר הטלפון.

9. פריקת הטלפון של הנאשם - מתוך חקירתו הנגדית של יניב גרינברג, ניתן היה להבין כי הוא פרק גם את הטלפון של הנאשם, ואולם לא הייתה התייחסות קונקרטית לממצאים שבו, למעט האמירה הכללית שפעולת השחזור נגעה לכל ההודעות וההתכתבויות למיניהן וכי "שוחזרו תכנים ככל הנראה זה לא התכנים שהחוקרת חיפשה".

החוקרת דיאנה שומסקי עיינה בעצמה בטלפון של הנאשם הדפיסה את המסמכים שהיו רלבנטיים לשיטתה מתוך החיפוש שנערך על ידי חוקרי המחשב בטלפון: 4/ת-5א שהם תדפיסי שיחות וואטסאפ של הנאשם עם מי שמכונה "אישתי היקרה" ועם מי שמכונה "נטליה" וכן מקבץ שיחות כתובות מתוך פרופיל האינסטגרם של הנאשם.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

10. צילומי מסך של טלפון הוגשו על תנאי ביחס לקבילותם וסומנו ת/2 ות/3. קבילות המסמכים וככל שקיימת- גם שאלת משקלם, יידונו בהמשך, בפרק הנוגע להערכת הראיות. המסמך שסומן ת/2 כולל שישה תדפיסים של צילומי מסך הנראים כשיחת וואטסאפ עם אדם המכונה Uzi, בצילום הראשון מופיע השיח הבא:

"מה מצב הניקיון במגורי בנות?"

"בסדר גמור, אתמול עשינו מסדר"

"סבבה. מתי תמצצי כבר ??? חחח"

"למה ככה?"

"כי אני מת לזה"

"אתה יודע כמה עוד כאלה כמוך מתים לזה"

"ומתי אני?"

בצילום המסך השני מופיע השיח הבא:

"את יפה"

"משדרת סקס"

"אני אפילו בלי איפור על מדים"

איפה משדרת סקס"

"טבעי הכי יפה"

בקיצור יש מצב

את מחרמנת אותי !!!"

"כמה פעמים אפשר להגיד לך שאין מצב! יש

לי חבר ואני הולכת להתחתן איתו איך אני

יכולה לעשות דבר כזה בכלל"

"חבל...רק פעם אחת וזהו..."

הייתי מוכן לעשות הרבה בשביל זה

עיניין של כמה דקות"

צילום המסך השלישי כולל חלק מההתכתבות של צילום המסך השני ובהמשך הדברים הבאים:

"זהו זה מה שאתה שווה? כמה דקות (סמליל של פרצוף צוחק)

"אני שווה הרבה יותר אבל את לא נותנת!!"

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

תמצצי אני יגמור וסבבה"

בצילום המסך הרביעי מופיעים הדברים הבאים :

"לפחות ניסיתי

באסה"

תמצא בשבילך אישה יותר מתאימה"

"מאד רציתי אותך... הזכרת לי מישהי מפעם

ורציתי להרגיש את זה שוב

אבל אם ממש לא בא לך אני לא יכול לעשות

כלום...

רק רציתי לגמור עניין של כמה דקות וזהו...

חבל...

"אבל מה אני קשורהההה"

בצילום המסך החמישי מופיע השיח הבא :

"כי הזכרת לי מישהי מפעם!!!

אין דבר שאני רוצה כרגע בחיים רק להרגיש

אותך אבל את מאד קשה וקשה לי"

"אתה לא טעם שלי סליחה"

"זה בסדר אין בעיה בשביל פעם אחת לא צריך

טעם אבל סבבה"

"אבל אני לא זונה, תבין את זה. אני מכבדת

את עצמי ויש לי בן זוג שאני אוהבת אותו."

בצילום המסך השישי מופיע השיח הבא :

"אני לא אמרתי שאת זונה!!!

בכלל לא!!!

יש לי פנטזיה חזקה עלייך אין קשר בכלל

לזונה

את אחלה בחורה... איך הגעת לזונה???

משהו חד פעמי הופך אותך לזונה???"

"כי אתה רוצה לשלם לי?"

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

המסמך שסומן ת/3 כולל תדפיסי נייר של שני צילומי מסך של שיחת וואטסאפ עם אדם המכונה Uzi ובעמוד הראשון שלו מופיע השיח הבא:

"גם לא מציצה בלי לחדור

איך עומד לי" (שלושה סמלילים של פרצוף צוחק)

בתגובה לכך שלח הדובר השני סמליל של סכין.

"למה?

הייתי נותן לך לראות אותי

בא לך?"

"תגיד מה זה יתן לך

אני אגיד לך משהו. אנחנו איתך לא אותו גיל,

זה דבר ראשון, דבר שני אתה רסר שלי,

דבר שלישי יש לי חבר, וזה לא מעניין אותי"

"בלי קשר לכולם..."

משהו חד פעמי וזהו"

בעמוד השני של ת/3 מופיע הטקסט הבא:

(סמליל של פרצוף ואצבע מונחת על פיו בתנועת היסוי)

"???"

"זה אומר שקט"

"תמונה של הגוף שלך כולל הציצים שווה לך 200 שקל???"

בלי הפנים!!!"

"מאמין שאפילו אם תשלם לי 20 אלף לא

אשלח"

11. הודעת הנאשם במח"ש (ת/1) נגבתה ביום 14.2.18. בהודעתו תיאר הנאשם את תפקידו כנגד משמעת ביחידה שבה שירתה המתלוננת, וכשנשאל על המתלוננת עצמה אמר שאין לו שום יחסים איתה, למעט תקשורת בנושא שגרת עבודה ובענייני משמעת. הנאשם תיאר כי פעם אחת הזדמן לו להביא לה כוס קפה לעמדה. הנאשם הוסיף ואמר שאף פעם לא שוחח עמה בטלפון, ומעולם לא התכתב עמה באמצעות הטלפון הנייד, ואמר כי שיחת החולין היחידה שניהל עמה הייתה עם הגעתה ליחידה בנוגע למצב בביתה. הנאשם טען כי מעולם לא התייחס למראה של המתלוננת, מעולם לא "פירגן" לה על המראה שלה, וכל השיחות עמה היו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

מקצועיות לחלוטין. הנאשם הכחיש כי כתב הודעות קונקרטיות שהוטחו בו, גם לאחר שחלק מצילומי המסך הוצג לו, הכחיש כי הציע למתלוננת אי פעם הצעות מיניות, מעולם לא ביקש כי תשלח לו תמונות שלה. הנאשם אישר כי שמה של המתלוננת מופיע באנשי הקשר במכשיר הטלפון שלו, אך שלל קיומה של התכתבות ביניהם.

כשנשאל הנאשם בהודעתו במשטרה שאלה כללית האם התכתב עם המתלוננת בטלפון אמר מיוזמתו, ועוד טרם נשאל שאלה קונקרטית בעניין, ואף עוד קודם לכך שהוטח בו שחשוד בביצוע העבירה באמצעות התכתבות וואטסאפ, כי הוא נוהג לשים את הטלפון בכל מיני מקומות וייתכן שמישהו השתמש בו ועשה לו "פיגוע וואטסאפ", מעשה שלטענתו הוא שכיח ו"עושים את זה לכולם".

12. בעדותו של הנאשם במשפט הוא תיאר כי שירת במג"ב 22 שנה במגוון תפקידים, שהאחרון בהם היה רס"ר משמעת בשלוש יחידות של מג"ב, עד לפיטוריו מהשירות חודשים ספורים קודם לכן. מתוקף תפקידו הוא היה אחראי על נושא המשמעת, הסדר, הניקיון והלוגיסטיקה בבסיס. הוא הכיר את המתלוננת שלושה חודשים לפני תחילת חקירת מח"ש, בשיחת היכרות כשהגיע לבסיס. הנאשם הכחיש באופן גורף ונמרץ משלוח הודעות כלשהן למתלוננת. הנאשם תיאר כי נהג להשאיר את מכשיר הטלפון שלו במשרד באופן קבוע והוא לא נהג להחזיקו עליו והוסיף כי למכשיר לא היה קוד נעילה. לדבריו, ביום שהגיעו חוקרי מח"ש לעכבו לחקירה הוא ניגש יחד עמם ועם יאסר אל משרדו שהיה פתוח, ושם נמצא הטלפון בטעינה. לדבריו, משרדו היה נותר פתוח לאורך כל שעות שהותו בבסיס, והוא נהג לנעול אותו כשהלך הביתה, אך איש מן השוטרים לא נהג להיכנס למשרדו אלא אם כן הוא זומן אליו לשיחה או ראיון. הנאשם הוסיף כי במסגרת תפקידו הוא אחראי גם על נושא אבטחת המחנה וכי היה אירוע שבו הגיע אל עמדת השמירה עם כוס קפה בידו, כפי שנהג לעשות עם שוטרים אחרים, ושם שאל את המתלוננת על מצבה המשפחתי והיא סיפרה לו שיש לה הורים ואחות והיא לא מרוצה בפלוגה ורוצה לחזור לבסיס הקודם שלה, ובכך הסתכם כל השיח ביניהם. הנאשם הוסיף והכחיש הפניית הצעות מיניות למתלוננת. הוא תיאר כי התנהגותו אמנם קשוחה ועשויה להיות אגריסיבית, אך הוא מעולם לא נהג לקלל או לדבר בשפת רחוב זולה. הנאשם העלה השערה כי ההודעות נשלחו מהטלפון שלו למתלוננת במסגרת "פיגוע וואטסאפ" שמישהו עשה לו. הנאשם הכחיש כי היה לו סכסוך כלשהו עם המתלוננת, טען כי נהג להעיר לה על הופעה לא תקינה, כגון שיער פזור או לק בציפורניים, אך מעולם לא העמיד אותה לדין או הגיש נגדה תלונה על כך. הנאשם טען כי לא נהג לשוחח עם שוטרים ביחידה ישירות, אלא רק באמצעות סמלי המחלקות, שעמם תיקשר בשיחות טלפון או בוואטסאפ, ואולם מספרי הטלפון של כל השוטרים, כולל המתלוננת, היו שמורים ברשימת אנשי הקשר בטלפון שלו, למקרים שבהם הוא נדרש לתת מענה כשהוא תורן. הנאשם שלל באופן מוחלט

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

את הטענה כי בשיחת ההיכרות עם המתלוננת אמר לה שהיא צריכה לדגמן או דברים בנוסח דומה, והסביר כי בחקירתו במח"ש אמר שלא זוכר שהיה דבר כזה אך לא שלל זאת באופן מוחלט מתוך לחץ החקירה. עוד שלל הנאשם כי המתלוננת והוא שוחחו אי פעם בטלפון. ביחס לתכתובות של הנאשם עם המתלוננת באינסטגרם (ת/4) טען הנאשם כי לא שלח לה שום הודעות אך אישר כי הפרופיל שממנו נשלחו ההודעות למתלוננת הוא הפרופיל שלו ושלל את האפשרות כי מישהו השתלט לו אי פעם על חשבון האינסטגרם.

הערכת הראיות

13. ראיית התביעה המרכזית היא עדותה של המתלוננת, אשר תיארה בצורה רהוטה, בטוחה ושוטפת את מעשיו של הנאשם, הסבירה בצורה פשוטה את התלות שלה בו באותה עת, בשל כך שהיה גורם פיקודי שיכול היה להשפיע באופן משמעותי על תנאי השירות שלה. התרשמתי כי המתלוננת התאמצה מאד לדייק בדבריה ועדותה הייתה מהימנה. היא נתנה הסבר המניח את הדעת מדוע מחקה את ההודעות בזמן אמת ותיארה כי היה זה על פי דרישתו של הנאשם. החקירה הנגדית לא העלתה כל עניין שיש בו כדי לפגום במהימנותה או כל עניין שלה להעליל על הנאשם. למתלוננת לא היה כל סכסוך עם הנאשם, היא הוגדרה על ידי מפקד היחידה כ"חיילת שקטה", וגם הנאשם עצמו לא העלה כל קונפליקט עמה שעשוי היה לגרום לה לטפול עליו אשמת שווא. ודוק, הערות כאלה ואחרות של האחראי על המשמעת ביחידה בנוגע לאיסוף שיער או סידור הציפורניים, שהיו ספורות ולא לוו בסנקציה כלשהי, אינן יכולות להוות מניע לעלילה שכזו, והדבר אף לא נטען על ידי ההגנה. במהלך הדיונים נרמזה האפשרות, שהמניע לתלונה היה רצונה של המתלוננת לשנות את הצבתה. ואולם, מתוך עדותה של המתלוננת, שכלל לא נשאלה על נושא זה, עלתה ההתרשמות כי היא דווקא הייתה מרוצה מהשיבוץ שלה והייתה גאה בו, כפי שתיארה בלשון ציורית: **"עשיתי טירונות תשעה חודשים ואכלתי חול כדי להגיע ליחידה שידברו איתי כמו שרמוטה?"** (עמ' 6 שורה 28).

למעשה, למתלוננת לא היה כל מניע להעליל על הנאשם, נהפוך הוא- מתוך כלל העדויות- גם של המתלוננת עצמה, גם של ח', בן הזוג שלה וגם של מפקד היחידה עלה כי המתלוננת כלל לא ביקשה להתלונן על מעשיו של הנאשם, ואף ביקשה להסתירם מאחרים. עובדה זו מוסיפה נופך של מהימנות לעדותה.

על רקע זה ניתן להבין גם, מדוע על צילומי המסך שהעבירה לח', בן זוגה, לא מופיע תאריך השיחה, המופיע בדרך כלל בתחילת שיחה ביישומון. המתלוננת הסבירה, שלעיתים קדם לשיח המיני שיח בענייני חולין (עמ' 8 שורות 21-19 ; עמ' 14 שורות 20-15), ומאחר ומטרתה בצילום הייתה להעביר את התוכן המהותי- המטריד של השיח בינה לבין הנאשם, היא לא התרכזה בתאריך כי לא היה רלבנטי למטרת הצילום. עובדה זו מתיישבת עם העובדה כי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

המתלוננת לא יזמה את התלונה ולא תכננה בכלל להתלונן נגד הנאשם, ועל כן לא ראתה חשיבות בתיעוד התאריך.

סתירה אחת עלתה בעדותה של המתלוננת, בשאלה האם מסרה לחוקרי מח"ש את מכשיר הטלפון הישן שלה, שעליו נשמרו רוב ההתכתבויות ביום גביית ההודעה, או חודש לאחר מכן, כשזומנה לצורך כך (עמ' 17 שורה 14, שם בשורה 17, עמ' 18 שורה 4), ואולם אין בה כדי לפגוע במהימנותה, שכן מדובר בעניינים טכניים שסביר שהזיכרון לגביהם יעומעם עם הזמן.

העובדה כי לחלק מההתכתבויות שתיארה המתלוננת בעדותה אין תיעוד בצילומי המסך שנאספו בתיק, הוסברה על ידי המתלוננת בכך שאת מרבית השיחות וההודעות מחקה, על פי בקשתו של הנאשם. על כן, אין בכך כדי לפגוע במהימנות עדותה. נקל להבין ללבה של המתלוננת, אשר עשתה כמצוותו של הנאשם ומחקה את השיחות הראשונות ביניהם מבלי לתעד אותן או לספר עליהן לאיש, מתוך תקווה כי תצליח להתחמק מהנאשם ומהטרדותיו בצורה שקטה ומבלי לעורר סערה. יחד עם זאת קל גם להבין, כי דווקא את דברי ההטרדה הראשונים, שבהם כתב הנאשם לא' שהיא מזכירה את בת זוגו לשעבר שהייתה "טובה במיטה" ותהה איך א' עצמה "במיטה", שיחה שאין לגביה תיעוד בכתובים, זכרה המתלוננת יותר טוב מכל שיחה אחרת. לפיכך, יינתן לעדותה של א' משקל מלא.

14. אשר לט', התרשמתי כי היא התאמצה להעיד אמת, ולא נמצא כל מניע שלה להעליל על הנאשם. עם זאת לא ניתן לקבוע על פי עדותה ממצאים פוזיטיביים ביחס לתוכן המדויק של ההודעות שראתה, וכן לא ניתן לקבוע האם ראתה באופן ישיר את ההתכתבויות בין הנאשם למתלוננת, או שהמתלוננת הראתה לה את צילומי המסך, שכן לא זכרה עובדה זו לפרטיה (עמ' 20 שורה 31; עמ' 21 שורות 2-3). עם זאת, יש בעדותה של ט' כדי לתמוך במהימנות עדותה של המתלוננת, בשל כך שחשפה את מעשיו של הנאשם בפני אנשים הקרובים לה כבר בעת ביצועם, ובעיקר יש בעדותה של ט' כדי לתמוך בטענת המתלוננת, שלפיה לא רצתה שגורמים בבסיס ידעו מההטרדות שמטריד אותה הנאשם ובהעדרו של מניע מצד המתלוננת להעליל על הנאשם.

15. עדותו של ח' הייתה מבולבלת. הוא אמנם תמך בתיאור הכללי של המתלוננת על כך שסיפרה לו בזמן אמת על הצעות ופניות בעלות אופי מיני ששלח לה הנאשם, וכי לאחת ההודעות שלחה כתגובה סמליל של סכין, אך לא זכר פרטים רבים מתוך האירועים. ח' מסר תשובות סותרות ביחס לשאלה האם מחק את צילומי המסך ממכשיר הטלפון שלו כבקשת המ"פ (עמ' 25 שורות 1-3), והאם נאלץ לשחזר את צילומי המסך שהמתלוננת שלחה לו (עמ' 25 שורות 4-5), וההסבר שמסר לסתירות בעניין זה לא היה מובן (עמ' 25 שורות 14-27). בנוסף, מעדותו של

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

ח' בחקירה ראשית עלה, שהמתלוננת שלחה לו רק את המסמכים המסומנים ת/3 (עמ' 23 שורות 1-2) אך בחקירה נגדית אישר כי צילומי המסך שנשלחו אליו היו דווקא אלה שבת/2 (עמ' 24 שורות 22-24), ולשאלות הבהרה של בית המשפט השיב כי שלחה לו שני צילומי מסך בלבד, עובדה שאינה מתיישבת עם הטענה כי המתלוננת שלחה לו גם את ת/2 הכולל שישה צילומי מסך.

עם זאת, ניכר מתוך חקירתו של ח' בבית המשפט כי הסתירות והתמיהות שבעדותו לא נבעו אלא מתוך העדר זיכרון בשל חלוף הזמן ולא משום טעם אחר. משכך, והגם שלא ניתן לקבוע עובדות על בסיס עדותו של ח', יש בה כדי לחזק את העובדה שעליה העיד בביטחון רב, ולפיה המתלוננת דרשה ממנו בתוקף להימנע מחשיפת מעשיו של הנאשם בפני אחרים.

16. יאסר, מפקד היחידה השתדל מאד לדייק בדבריו במהלך עדותו והדברים באו לביטוי אפילו בעיניים אנקדוטליים (למשל תשובתו בעמ' 46 שורות 1-3 לגבי ריענון הזיכרון שנערך לו). עם זאת, ביחס לעובדות שבמחלוקת, מרבית עדותו של יאסר היא עדות מפי השמועה, שאינה קבילה. הנושא העיקרי שבו עשויה הייתה לתרום עדותו- השאלה אילו צילומי מסך העביר לו ח' ואילו צילומי מסך, אם בכלל, העבירה לו א', הוא נושא שבו עדותו לא הייתה ברורה. בעוד שבחקירה ראשית אישר תחילה כי את הצילומים שבת/2 העביר לו ח' (עמ' 43 שורה 21) אמר בהמשך כי לא זוכר מי משניהם שלח לו אותם (שם בשורה 23). בחקירה נגדית אמר שאינו יכול לזכור האם ת/2 או ת/3 הם צילומי המסך שנשלחו אליו (עמ' 48 שורות 31-30) והסביר כי התייחסותו בחקירה ראשית לצילומי המסרונים הייתה על בסיס ההנחה כי התובעת מראה לו את המסמכים הנכונים, ולא מתוך הזיכרון. הגם שבחקירה חוזרת, על בסיס ריענון זיכרון, אישר יאסר כי ח' שלח לו שני צילומי מסך בלבד המכילים התכתבויות (עמ' 54 שורות 13-14), בסופו של יום לא ידע לאשר האם ת/2 או ת/3 הן ההודעות שנשלחו אליו מח' או מהמתלוננת.

ליאסר אין כל מניע לפגוע בנאשם ולא היה לו עניין להפלילו, ובסופו של יום ניתן להסתמך על עדותו רק כחיזוק לעדותה של המתלוננת בהיבט של חוסר רצונה של להלין על הנאשם ולחשוף את מעשיו.

17. כאן המקום להתייחס למסמכים ת/2 ות/3 שהם צילומי המסך שנתפסו, ובראש ובראשונה לשאלת קבילותם. אמת- אין מדובר בראיה המקורית, שהיא תפיסת ההתכתבות עצמה בתוך מכשירי הטלפון של הנאשם או המתלוננת, כי אם בגלגול שלישי שלה- תדפיס צילומי מסך של התכתבות זו. ואולם, עובדה זו לבדה אין בה כדי לפגום בקבילות הראיות, בשל שחיקתו הכמעט מוחלטת של כלל הראיה הטובה ביותר והמגמה של מעבר מכללים של קבילות לכללים של משקל (ראו ע"א 6205/98 **אונגר ואח' נ' עופר ואח'** (פ"ד נה(5) 71).

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

על אף האמור, בית המשפט אינו פטור מהצורך לוודא כי ההעתק שמוצג כראייה, משקף נאמנה את המקור שלא הוגש.

מתוך עדותו של החוקר יניב גרינברג עולה, כי ששת צילומי המסך שאוגדו בת/2 הופקו מתוך צילומי מסך שנמצאו במכשיר הטלפון של המתלוננת.

מנגד, בכל הנוגע לצילומי המסך שבת/3 - על אף הדמיון הרב בינם לבין ת/2, לא הובאה כל ראיה שמאפשרת לקבוע באופן פוזיטיבי, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, כיצד אלה ממצאו את דרכם אל תוך תיק החקירה. איש מן העדים לא תיאר כי מסר אותם באופן ספציפי לחוקרים (להבדיל מטענות כלליות של ח' ויאסר על העברת שני צילומי מסך למח"ש), ולא הובאה עדותו ולא הוגשה אמרתו של החוקר שתפס צילומי מסך אלה. על כן אני קובעת כי שני צילומי המסך שבת/3 אינם קבילים.

אשר לשאלה האם צילומי המסך בת/2 שנמצאו במכשיר הטלפון של המתלוננת משקפים שיחוח אמיתי שנערך בינה לבין הנאשם ביישומון וואטסאפ, יש להתייחס ראשית לעובדה שהיא בגדר ידיעה שיפוטית, ולפיה יישומון צילום המסך שבמכשירי טלפון חכם, אמנם מצלם את התוכן האמיתי שנראה באותה עת על המסך.

אני ערה לאפשרות לערוך את צילום המסך, וכן אני ערה לאפשרות "לזייף" התכתבות וואטסאפ, באמצעות שינוי שם האדם שעמו נערכת השיחה ברשימת אנשי הקשר, ואולם אלה אפשרויות רחוקות ובלתי סבירות, שלא זו בלבד שלא נטענו על ידי ההגנה, אלא שהאפשרות שאמנם התרחשו כלל לא הוצגה למתלוננת והיא לא נחקרה עליהן. יתרה מכך, לא הוצג כל מניע של המתלוננת למעשה מסוג זה, וממילא היא לא נחקרה על מניע זה, כך שכל השערה בעניין נותרה בגדר השערה לא מבוססת ובלתי סבירה, שאין בה כדי להעלות ספק בקיומו של אותו שיחוח בין הנאשם למתלוננת ובתוכנו.

אכן, בפריקת מכשירי הטלפון של הנאשם והמתלוננת לא נמצא זכר לשיחות אלה בהתכתבויות ביישומון וואטסאפ. עם זאת, מתוך עדותו של חוקר המחשב יניב גרינברג התברר, כי אי הימצאותם של תכנים מסוימים בפריקת מכשיר טלפון, שהיא, למעשה, חקירת מחשב, אין פירושה שתכנים אלה לא היו קיימים כלל (עמ' 35 שורה 22 – עמ' 36 שורה 2). היעדרם של תכנים אלה עולה בקנה אחד עם דרישתו של הנאשם מהמתלוננת למחוק את השיחות עמו מיד לאחר סיומן, דרישה שיש להניח שגם הוא נהג על פיה, מתוך זהירות. לפיכך, גם העובדה שבפריקת מכשירי הטלפון של הנאשם והמתלוננת לא נמצא זכר לשיחות, אין כדי לפגוע בקבילותם של צילומי המסך שבת/2, ועל כן אני קובעת כי הם קבילים כראיה. עם זאת, העובדה כי תכנים אלה לא נמצאו בפריקת מכשירי הטלפון, יש בה כדי לפגוע במידת מה במשקלה של הראיה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

18. אשר למשקלה של ת/2, נתתי דעתי גם לעובדה כי צילומי המסך אלה אינם כוללים תאריך. כידוע, בהתכתבות וואטסאפ מופיע התאריך רק לפני ההודעה הראשונה שנשלחה באותו היום, וגם עובדה זו היא בגדר ידיעה שיפוטית, הנלמדת מתוך ניסיון החיים. המתלוננת הסבירה בהודעתה, כי כל ההודעות שמצולמות בת/2 נשלחו באותו היום, במסגרת שיחה אחת, שתחילתה לא צולמה כי עסקה בענייני חולין. לפיכך, אין בהעדרו של התאריך כשלעצמו, כדי לפגוע פגיעה נוספת במשקלה של הראייה.

19. בסופו של יום, לנוכח המשקל המלא שניתן לעדותה של המתלוננת, ת/2 כלל אינו נדרש לצורך תמיכה בגרסתה בנוגע לעצם ההטרדות על ידי הנאשם, אלא שכוחה של ראייה זו הוא בהוכחת תוכנה המדויק של אחת מההתכתבויות שניהל הנאשם עם המתלוננת. על רקע זה אין מקום לקבל גם את טענת ההגנה מן הצדק של הנאשם בנוגע למחדלי החקירה שעניינם אי תפסת מכשיר הטלפון של המתלוננת אשר נמסר לאחותה סמוך למועד החקירה.

20. אשר לגרסתו של הנאשם, אכן יש טעם לפגם בכך שהודעתו היחידה של הנאשם נגבתה עוד לפני שהמתלוננת סיימה למסור את הודעתה, ובכך נמנעה האפשרות להטיח בנאשם את הראיות שעלו מתוך הודעת המתלוננת ולאפשר לו למסור גרסה מלאה. עם זאת, התרופה לפגם זו אינה בביטול כתב האישום, אלא בכך שדברים שהנאשם אמר לראשונה בעדותו בבית המשפט לא ייחשבו כעדות כבושה.

21. בסופו של יום, הכחשתו הגורפת של הנאשם את המיוחס לו, ולמעשה הכחשתו של כל קשר עם המתלוננת מעבר לקשר מקצועי קורקטי, אין בה כדי לפגוע במשקל עדותה של המתלוננת ובחיזוקים לה ואין בה כדי להטיל ספק בראיות התביעה. בהקשר זה יש לציין, כי טענתו של הנאשם בדבר אי קיום שיח אישי באמצעים מקוונים עם המתלוננת או עם שוטרות אחרות ביחידה, נסתר מתוך מסמך ת/4, שהוא תדפיס מתוך פרופיל האינסטגרם של הנאשם, ובו שיחוח עם המתלוננת שבו כתב לה "איזה יפים" והיא שלחה לו סמליל של לב, וכן מתוך ת/5א, שבו התכתבות עם שוטרת חובה אחרת ששירתה ביחידה, ובה מופיעות גם כן התייחסויות למראה החיצוני של אותה שוטרת והתבטאויות בעלות אופי מיני, התכתבויות שהנאשם התקשה להסבירן והסתפק בהתייחסות כללית לפיה אינו זוכר (עמ' 66 שורות 11-16).

יתרה מכך, ישנם פרטים נוספים בגרסתו של הנאשם שיש בהם כדי לחזק את הראיות שמהן עולה אשמתו. כך למשל, התנהלותו של הנאשם במהלך גביית הודעתו במח"ש, שבה העלה מיוזמתו את האפשרות כי מישאו כתב בשמו אמרות מטרידות למתלוננת באמצעות היישומון וואטסאפ, או כלשונו של הנאשם- עשה לו "פיגוע וואטסאפ", עוד לפני שנאמר לו כי מיוחסת

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

לו הטרדה של המתלוננת באמצעות משלוח הודעות ביישומון זה (ת/1 שורות 32-31), היא התנהלות מחשידה המעוררת תמיהה, שהנאשם לא הצליח ליישבה בעדותו בבית המשפט. לגופו של ענין, טענתו של הנאשם כי מישוהו אחר שלח את הדברים למתלוננת מתוך המכשיר שלו, שאותו נהג להשאיר במשרד בעת שיצא לעבודה בבסיס (עמ' 56 שורה 23) נסתרה מתוך טענה אחרת של הנאשם, שלפיה נהג להסתובב בבסיס כשהטלפון עליו (עמ' 62 שורה 10). יש לומר כי הנאשם שלל באופן מוחלט כל התכתבות קודמת עם המתלוננת באמצעות וואטסאפ. על כן, מי שכביכול ביצע את ההתכתבות בשמו מתוך מכשיר הטלפון שלו, היה צריך לעשות מספר רב של פעולות ובהן - כניסה לאנשי הקשר של הנאשם, איתור שמה של המתלוננת, פתיחת שיחה איתה שחלקה חולין והמשכה הודעות בעלות אופי מיני ואז למחוק את השיחה עם המתלוננת, ולחזור על כל הפעילות הזאת חמש-שש פעמים, כמספר השיחות שהתנהלו עם המתלוננת. מכל מקום, גם אם רצינו להתייחס לאפשרות התיאורטית שלפיה אדם אחר שלח את ההודעות ממכשיר הטלפון של הנאשם, יש לומר כי המתלוננת הבהירה בעדותה שהשיח המטריד של הנאשם המשיך גם במפגשים פנים אל פנים, שבמהלכם אף ביקש ממנה למחוק את השיחות ביניהם, באופן שיצר זיקה בינו לבין משלוח ההודעות, וביטל את האפשרות כי אמנם מדובר בשולח אחר. הסיכוי כי מישוהו אחר הטריד את המתלוננת באמצעות שימוש בוואטסאפ של הנאשם תוך התחזות לנאשם, בזמן שהנאשם עצמו הטריד את המתלוננת במפגש פנים אל פנים בעמדת השמירה ובשער הבסיס הוא אפסי. האפשרות שהעלה הנאשם כי מדובר בהודעות שנכתבו על ידי מישוהו אחר, היא טענה סתמית שלא הוכחה, וודאי לא הוכח כי מדובר במעשה נפוץ כפי שטען הנאשם, אשר לא הביא ראיות לעניין זה, למרות שלטענתו כבר סבל מהתנכלות כזו בעבר מצד אשתו.

22. מנגד, לא מצאתי כי בהתכתבויות הוואטסאפ של הנאשם עם אשתו (ת/5) יש כדי לחזק את הראיות נגדו. הגם שהביטויים שבהם נעשה שימוש דומים, אין מדובר בביטויים נדירים או ייחודיים שיש בהם, כשלעצמם, כדי להצביע על הנאשם כמי שכתב את ההודעות.

סיכום ומסקנות

23. מכלול הראיות שהתקבלו מאפשר לקבוע, מעבר לספק סביר, כי עם הגיעה של המתלוננת לבסיס שבו שירת הנאשם הוא פנה אליה והתייחס למראה החיצוני שלה, אמר לה שהייתה צריכה להיות דוגמנית, ובהמשך פנה אליה בעל-פה ובכתב בהצעות מיניות חוזרות ונשנות, שתוכן כפי שהיא תיארה בעדותה, והתייחס באופן משפיל ומבזה למיניותה, הגם שהיא הביעה את מורת רוחה וחוסר רצונה בהצעות ובהתייחסויות אלה. בתוך כך, הנאשם התכתב עם המתלוננת לפחות חמש פעמים באמצעות היישומון וואטסאפ, בהודעות שכללו תכנים מיניים מבזים, ותוכנה של אחת ההתכתבויות היא כפי שמופיע בת/2.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50515-02-19 מדינת ישראל נ' כהן

המתלוננת, שלא רצתה להתלונן על הנאשם, חשפה את הדברים בפני בן זוגה דאז, והוא חשף את ההתכתבויות שנשלחו אליו על ידי המתלוננת לפני מפקד היחידה, וכך הן התגלו.

24. עובדות אלה מבססות את כל יסודות העבירה של הטרדה מינית, ועל כן אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של הטרדה מינית והתנכלות לפי סעיפים 5, 3(א)(3) ו- 3(א)(5) לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח-1998.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"א, 20 דצמבר 2020, במעמד הצדדים

ג'ויה סקפה שפירא, שופטת

